

Янка Купала і Якуб Колас - гэтыя імёны ў нашым уяўленні
заўсёды побач.

Янка Купала і Якуб Колас - гэта сапраўдны пачатак усіх пачаткаў у беларускай культуры, літаратуры і мастацтве. Яны данеслі каларыт беларускай ментальнасці, унікальныя нацыянальныя вобразы да жыхароў многіх краін свету.

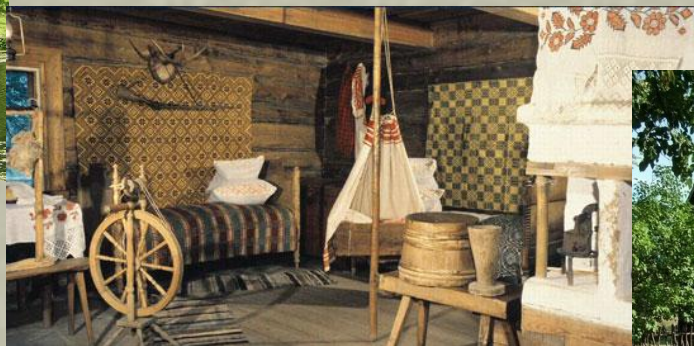
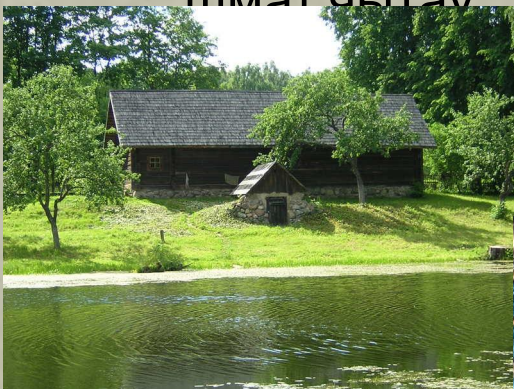
Янка Купала

Янка Купала (літаратурны псеўданім Івана Дамінікавіча Луцэвіча) нарадзіўся 7 ліпеня 1882 года ў фальварку Вязынка (цяпер Маладзечанскі раён Мінскай вобласці). Паэт нарадзіўся ў купальскую ноч, і гэтая акалічнасць прынесла яму літаратурны псеўданім.

Паходзіў паэт з сям'і
дробнага, беззямельнага
шляхціча.

У 1898 годзе Я.Купала
закончыў народнае
вучылішча ў сяле
Бяларучы. Далей ён
займаўся самаадукацыяй,
шмат чытаў.

Янка Купала выступіў у літаратуры ў 1905 годзе на хвалі грамадска-палітычнага і нацыянальнага ўздыму. Яго творчасць была выклікана да жыцця ростам нацыянальнай самасвядомасці беларускага народа. Дзве найвялікшыя гістарычныя падзеі пачатку ХХ стагоддзя - рэвалюцыя і нацыянальна-вызваленчы рух - узбагацілі яго духоўна, маральна, дапамаглі ўсвядоміць сваё месца і ролю ў літаратуры.

15 мая 1905 года ў прагрэсіўнай рускай газеце "Северо-Западный край" з'явіўся верш Янкі Купалы "Мужык".

*Што я мужык, усе тут знаюць,
І, як ёсць гэты свет вялік,
З мяне смяюцца, пагарджаюць, -
Бо я мужык, дурны мужык.
Але хоць колькі жыць тут буду,
Як будзе век мой тут вялік,
Ніколі, браткі, не забуду,
Што чалавек я, хоць мужык.*

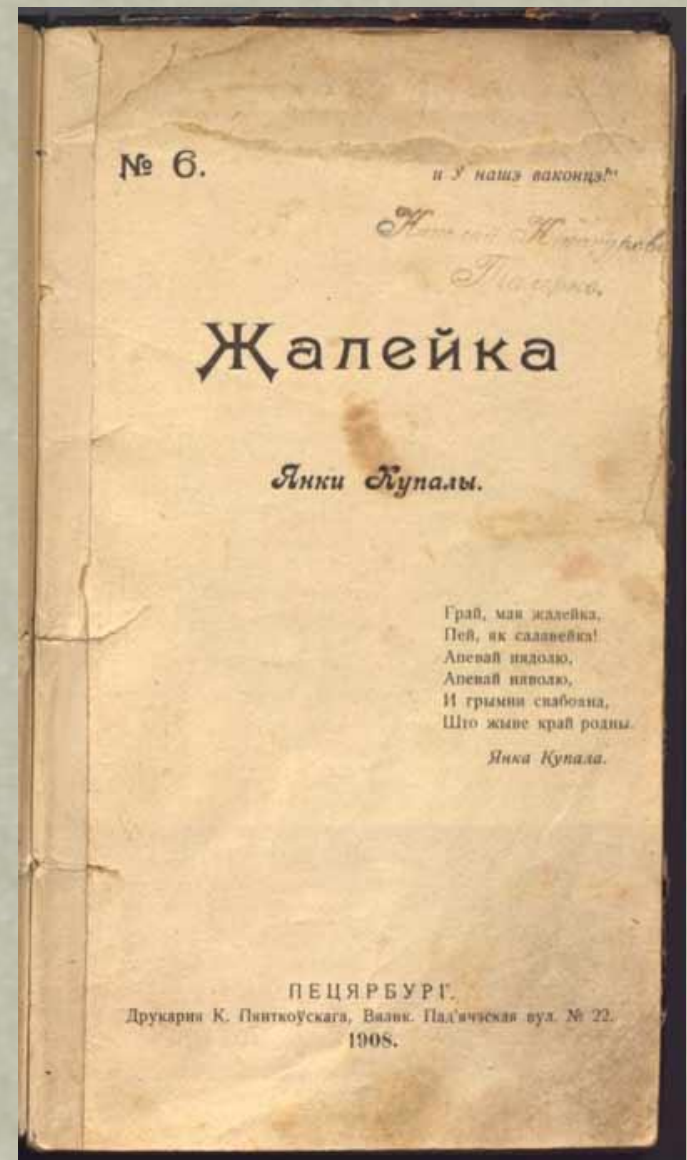

У 1906 -1907 гадах
напісаны паэмы
«Зімою», «Нікому»,
«Адплата каханнем» .
У 1908 годзе «Наша
Ніва» друкуе паэму
«У Піліпаўку». У гэтым
жа годзе кончана
праца над паэмай «За
што?».

1908 год асабліва памятны ў жыцці паэта, выйшла першая кніга яго паэзіі "Жалейка". У гэтым жа годзе Янка Купала пераехаў у Вільню і пачаў працаваць бібліятэкарам у прыватнай бібліятэцы Даніловіча "Веды" і адначасова ў газеце "Наша ніва".

Там жа пазнаёміўся з будучай жонкаю — Уладзіславай Станкевіч.

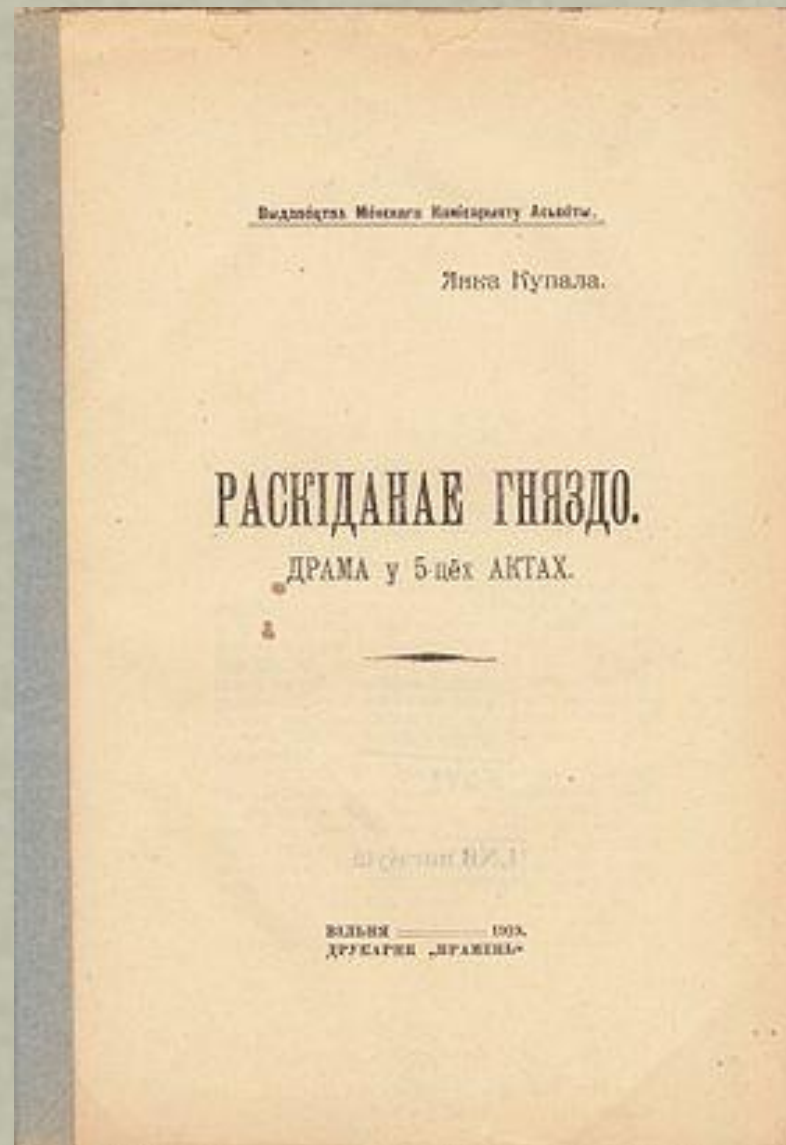

Ў 1909 годзе ён паступіў у Пецярбург на агульнаадукацыйныя курсы А. Чарняева. Чатыры гады жыцця і вучобы ў тагачаснай сталіцы Расіі, яе палітычным, культурным і навуковым цэнтры, духоўна ўзбагацілі Янку Купалу, пашырылі яго круггляд.

У 1910 годзе выйшаў другі зборнік вершаў - "Гусляр". У гэты час, апрача шматлікіх вершаў, былі напісаны паэмы: "Сон на кургане", "Курган", "Бандароўна", "Магіла льва", "Яна і я", "Адвечная песня", п'есы: "Паўлінка" і "Раскіданае гняздо".

У жніўні 1912 года адбылася сустрэча Янкі Купалы з Якубам Коласам на хутары Смольня, на радзіме Коласа. Гэтая сустрэча стала знакавай. Сяброўства двух вялікіх паэтаў працягвалася ўсё жыццё.

У 1913 годзе ў Пецярбургу быў выдадзены трэці паэтычны зборнік Купалы - "Шляхам жыцця".

Пасля заканчэння вучобы ў
Пецярбургу Янка Купала ў
кастрычніку 1913 года
вярнуўся ў Вільню, якая тады
была асяродкам беларускага
літаратурна-грамадскага
руху. Тут выходзіла газета,
працавалі беларускія
пісьменнікі. З першых дзён
паэт горача ўзяўся за працу:
спачатку ў беларускім
выдавецтве, а пасля ў
"Нашай ніве"; у сакавіку 1914
года ён стаў рэдактарам
гэтай газеты.

У Вільні Янка
Купала працаваў
напружана, з
вялікім уздымам.
Хутка пачалася
імперыялістычна
я вайна, і ў
жніўні 1915 года
"Наша ніва" была
закрыта.

Мой Ветар.

Мой Ветар, ^{з муроў Дзед} ~~Дзед~~, блізка, недалёка -
Зсаць раница, побіжым і Ветар дзубь,
Але не ехзнуць е-над доли-века -
Дзень, Ветар, ног ⁵⁴⁹ ~~549~~, трыба чамь.

Зямлі і сонца ^{Дзед} ~~Дзед~~ мізка пакламань -
А сын зямлі і сонца вольны сын,
Ак з братам, з ветрам шчыра абдымаюць -
А-ветру, Ветар мне лш друк адзін.

Сум ветры пасадзю свой на парадзе -
Эк заелучуць даўно і шмат на тэрон;
Узлацю карону е сьлёз яму і парадзе -
Тако карона ўсіх ваўней карон.

Служай яму прызначу адзіночму -
Яна сама Вярнейша е слуг, - Оў дзурар,
Асбветлю карам ^{Дзед} ~~Дзед~~ свай, елентай -
Дум шмат і маю, ох, як шмат, як шмат!

Душа дам воліць е песьняю харуцуюць -
Душа і песьня - евет мей, скарда ўсе мае,
Хай раница чаманьд майго чехрэнне,
Хай Ветар мне чешчюць ног даме!

З набліжэннем фронту
Янка Купала
эвакуіраваўся ў Маскву.
У студзені 1919 года
пераехаў у Мінск. Пасля
вызвалення Беларусі ад
белапольскай акупацыі
пачаўся новы перыяд
літаратурнай і
грамадска-культурнай
дзейнасці Янкі Купалы.
Паэт, як і раней, жыў
інтарэсамі Радзімы.

Я Н К А
КУПАЛА

1 9 1 8 · 1 9 2 8

Т В О Р Ы

*Дырагезыўскай
Паўліцы*
*На памятку
Янка*

Менск, 1915-30г.

1 9 3 0

БЕЛАРУСКАЕ
ДЗЯРЖАЎНАЕ
ВЫДАВЕНТВА

Працаваў бібліятэкарам у створаным Камісарыятам асветы Народным доме, членам Беларускай навукова-тэрміналагічнай камісіі, загадчыкам літаратурна-мастацкай секцыі літаратурна-навуковага аддзела Наркамасветы; у 1922 годзе стаў разам з Якубам Коласам заснавальнікам і членам Інстытута беларускай культуры, у 1929 годзе быў абраны акадэмікам Акадэміі навук Беларусі і акадэмікам Акадэміі навук Украіны. У 1925 годзе ў сувязі з 20-годдзем літаратурнай дзейнасці, Янку Купалу было прысвоена ганаровае званне Народнага паэта.

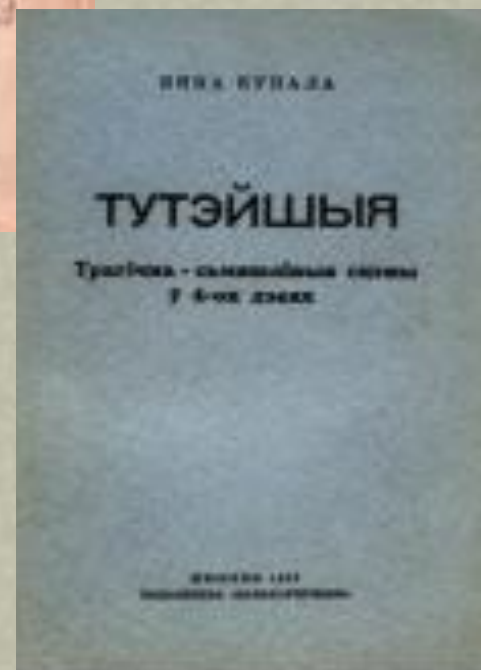
У 30-я гады ХХ стагоддзя паэзія Янкі Купалы ўзбагацілася новымі творамі: выйшлі зборнікі вершаў "Песня будаўніцтву", "Беларусі ардэнаноснай", "Ад сэрца", былі напісаны паэмы "Над ракой Арэсай", "Барысаў", "Тарасова доля".

Купала - прызнаны
нацыянальны
драматург.

Яго камедыя
"Паўлінка", якая
была напісана ў
1912 годзе і
пастаўлена
Беларускім
музычна-
драматычным
гуртком у Вільні ў
1913 годзе, як твор
класічнай
беларускай
драматургіі не
сыходзіць са сцэны
да гэтага часу.

Купала аўтар драмы "Раскіданае гняздо", надрукованай ў 1913 годзе, сцэнічнага жарту "Прымакі", сатырычнай камедыі "Тутэйшыя".

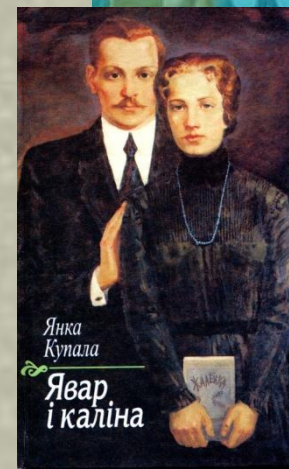
С пачаткам Вялікай Айчыннай вайны, у чэрвені 1941 года Янка Купала быў вымушаны пакінуць Мінск. Жыў паэт спачатку ў Маскве, потым на Волзе, у пасёлку Пячышчы каля Казані.

18 чэрвеня 1942 года
прыехаў у Маскву,
быў запрошаны
выступіць па радыё.
28 чэрвеня 1942 года
Янкі Купалы не
стала, трагічная
смерць абарвала
жыццё паэта.

Янка Купала ўвайшоў у гісторыю сусветнай мастацкай літаратуры як паэт-патрыёт, гуманіст, носьбіт нацыянальнай ментальнасці. Яго паэзія ўвабрала ў сябе лепшыя здабыткі жывой беларускай культуры, мовы, мыслення; яна раскрыла і ўвасобіла характар беларускай нацыі, яе цярпімасць, любоў да роднай зямлі і разам з тым - рамантызм, прагу да ўсяго новага, несакрушальную веру ў лепшае і чалавека.

Якуб Колас

Нарадзіўся Якуб Колас 3 лістапада (22 кастрычніка па старым стылі) 1882 года ў вёсцы Акінчыцы на Стаўбцоўшчыне ў сям'і лесніка. Сапраўднае імя паэта – Канстанцін Міхайлавіч Міцкевіч.

Раннія дзіцячыя гады прайшлі ў лесніковых сядзібах Ласток і Альбуць, што недалёка ад вёскі Мікалаеўшчына.

У 1898 годзе паступіў у
Нясвіжскую настаўніцкую
семінарыю, якую паспяхова
скончыў у 1902 годзе.

Наша сяло, людзі і што
робіцца ў сям'і.
— Не! ні пайду ў карміц! Што за ка-
рысць? Сяцце акі ніцавымі зрабце, і ўжо
пракляне і часць зваліць, да і галава
будзе на зайтунь дамыць цывіленць.
Утрайце, туперы думка, сяцце сяцце. А ў
карміцу падвараюцца і мушкетёры, до-
зрат і пашукаюць. Але, скажыце мне праб-
су, кого там скармаюць? Сваркы? шведскія,
якія влоўца? Не, ні пайду! Чорт і се-
ць карміцаю! Англія і так ты адвараюцца,
дзасціжымі ружы-маркотка! А сяцце
німа сего рабства, кого ні прыве ў сага-
бу! Страла! Вяртаюць чорт знае
што! Страла што-нібудзь прыдзрумаюць,
што-нібудзь зрабце, а мілье каць і ўдана
і каць добра.

Вот што прышло мне на ум
голаву: купце паперу, а туперы
а думка паперу таміць, да і зати-

ста
на паперу (у Нясвіж), "Наша сям'я, людзі і што робіцца
на сяле". 1901-1902 гг.

Андрэй Кошчэ
фоты 1901г -

Настаўнічаў у вёсках:
Люсіна Ганцавіцкага
раёну (1902 - 1904 г.),
Пінкавічы Пінскага раёну
(1904 - 1906 г.). У гады
Першай сусветнай
вайны быў мабілізаваны
ў армію.

Да 1921 года настаўнічаў
у Расіі. У гэтым жа годзе
вярнуўся ў Беларусь.

Я. Колас з жонкай і сынам Данілам у
перыяд службы прапаршчыкам ў
запасным палку. г. Перм. 1917 г.

Сэсія Акадэміі навук 1942 г. Казань.

У Вялікую Айчынную вайну Якуб Колас жыў у Клязьме (пад Масквой), Ташкенце (жнівень 1941 г. - лістапад 1943 г.), Маскве, займаўся творчай і навукова-грамадскай дзейнасцю.

У снежні 1944 года Колас вярнуўся ў Мінск. Быў сябрам ЦВК БССР (1929 -1931 гг., 1935 - 1938 гг.), дэпутатам Вярхоўнага Савета СССР (1946 - 1956 гг.) і БССР (1938 - 1956 г.), з'яўляўся старшынёй Беларускага рэспубліканскага камітэта абароны міру. Акадэмік Акадэміі навук БССР. Сябра Саюза пісьменнікаў СССР з 1934 года.

Якуб Колас працаваў
выкладчыкам у
Белдзяржуніверсітэце.

3 дня ўтварэння
Нацыянальнай акадэміі навук
Беларусі

(1 студзеня 1929 г.) быў яе
нязменным віцэ-прэзідэнтам.

Якуб Колас, будучы ўжо знакамітым, ездзіў па гарадах нашай Беларусі і выступаў з лекцыямі на настаўніцкіх курсах. Да гэтага часу не страціла сваёй каштоўнасці напісаная ім першая "Методыка роднай мовы".

Першыя літаратурныя спробы адносяцца да часу навучання ў Нясвіжскай настаўніцкай семінарыі. У друку дэбютаваў напісаным па-беларуску вершам "Наш родны край" (1906 г., газета "Наша доля"). Тут упершыню быў выкарыстаны псеўданім Якуб Колас.

У село Ухтому павілася 16 стражнікоў, завод самоту, Ураднікі—усе пад камацаю непраўніка. Пачальства зяехала да хаты старасты, тут сабраліся і крэстьяне, вятарых пачальства пачало памаўляць, каб плаццілі падаткі. Але гэта нічога не памагло—крэстьяне заявілі, што плаціць нічога ня будуць.

(Своб. Савао).

У Владимирской губерни крэстьяне на многіх месцах пастанаўляюць на шчы казёнай таракі. У некаторых месцах разбиваюць янаполькі.

(Своб. Савао).

Авечы агітатор

Скрыляць шубеніцы, на астрогах духота, у Сьбыры нема месца!—И не дашота!.. Во калі прыгледаніся да усёх „унутрэнных ворагоў“ правіцельства, то ня толькі горка ездза заячэцца на вачах, але часта і козька стане у боку ад чыстага смеху.

Примерам такі вораг: у Калужокой губерни у Жыздринском павеці недалёка вёскі пасявілася быдла. Настаў вечэр—пара ужо гнаць скаціну да хаты. Настух, замэхнуўшыся пугаю, закрычаў: „Ну, скацінка, падымайся, ад старых парадкоў адрокайся!“—і заграў на дудцы „марсільянку“.

Ік раз у той час мімо ехаў з казакамі прыстаў Лавров і Стой!“—закрычаў строгі прыстаў на сваю дружыну. „Арыштоваць агітатора!“.

Кінуліся тут дв пастуха казака, ухалілі яго, беднаго, і пацягнулі у астрог.

Воть вам и „унутрэнны вораг“, воть агітатор серад бараніх і валовіх печену! Убаўся мушці прыстаў, каб не пашоў рэвалюцыйны розрух памеж авечак і целіць вёсконых!

Бедны пастушок—скруцяць цабе у барані рог да ваяшоў куды у Сьбыр. А не барыся бунтаваць авечак: калі свіне сціць, нехай сціць і авечкі!..

Наш родны край.

Край наш бедны, край наш родны!
Грась, базота ды пясок,
Чуць дзь троху луг прыгодны..
Хвойнік, мох ды верасок.

А туманы, як падзенка,
Засцілаюць лес і гай...
Ой ты, бедная старонка!
Ой, забыты Багам край!

Наше поле кецека родань;
Вьдна тут живе народ.
У грази ен, бедны, ходзіць;
А праце—льцеца пот

Пацараюць нудна вёскі.
Глянешь—сэрца забаліць.
На двор—паценья, шеек;
Куча сметніку ляжыць.

Крыж хваевы пры дарозі;
Кучка тополеу сухих...
Сцішна, нудна, як у востраі,
Ік на жогляках іхніх.
А як песні павясецца,—
Колькі у песні той нуды!
Уцяку бы, бог, здаецца,
Сам ня ведаеш куды.

Край наш родны Вьдна поля!
Ты глядзіць, як сирота.
Нудна ты, як наша доля,
Ік ты, наша цемнята!

Якуб Колас

Ад Рэдакцыі.

Просім вельміповажамых чытацель бачыць нам, што першы нумэр «Нашей доли» выданы так, як таго хацелі больш прыкра нам, што няма у ём ні зямельной заснадаркі. У другім нумэры таго браку ўжо ня будзе. Просім нас, пісаць абя усём што дзесяці, аб дзіл сваім і рабосьціх, хто як умеє, нятрэба будзе кажу якая нарада—ці цесья—аткажэмо. Ведайце добра што «Доля» газета вольных людзоў.

Присылаючы грошы просім пісаць ліданіое «Нашое Доля» присылаць ці ваіое рускімі літэрамі ці польскімі.

Хто хочэ палучыць газету просім шчы з присылкою грошу. Нумэр другоішо «Доля» з прычыні од рэдакцыі незалавідзень 14 сьенцябра.

Рэдактор-выдавец Иван Тукер

1906 год, у «Нашай долі» пад псеўданімам Дзядзька Карусь змешчана апавяданне «Слабода» пра самавольства царскай паліцыі — першы надрукаваны пражайчы твор пісьменніка. У той жа час ён пачынае актыўна супрацоўнічаць у якасці аўтара з віленскай беларускамоўнай газетай «Наша ніва». У 1909 у Санкт-Пяцярбургу ў выдавецтве «Загляне сонца і ў наша аконца» выйшла першая яго кніга «Другое чытанне для дзяцей беларусаў».

У 1910 годзе ў Вільні выйшаў першы зборнік вершаў "Песьні-жальбы" (напісаны ў 1906—1909), затым - у 1912 выходзіць яго зборнік «Апавяданні», у 1914 - "Родныя з'явы".

У Пецярбургу ў 1913 г. асобнымі выданнямі выйшлі апавяданні «Тоўстае палена» і «Нёманаў дар», зборнік вершаваных апавяданняў «Прапаў чалавек». У савецкі час выдадзены кніга апавяданняў «Казкі жыцця» (1926, 1-е выданне - Коўна, 1921), зборнік вершаў «Водгулле» (1922).

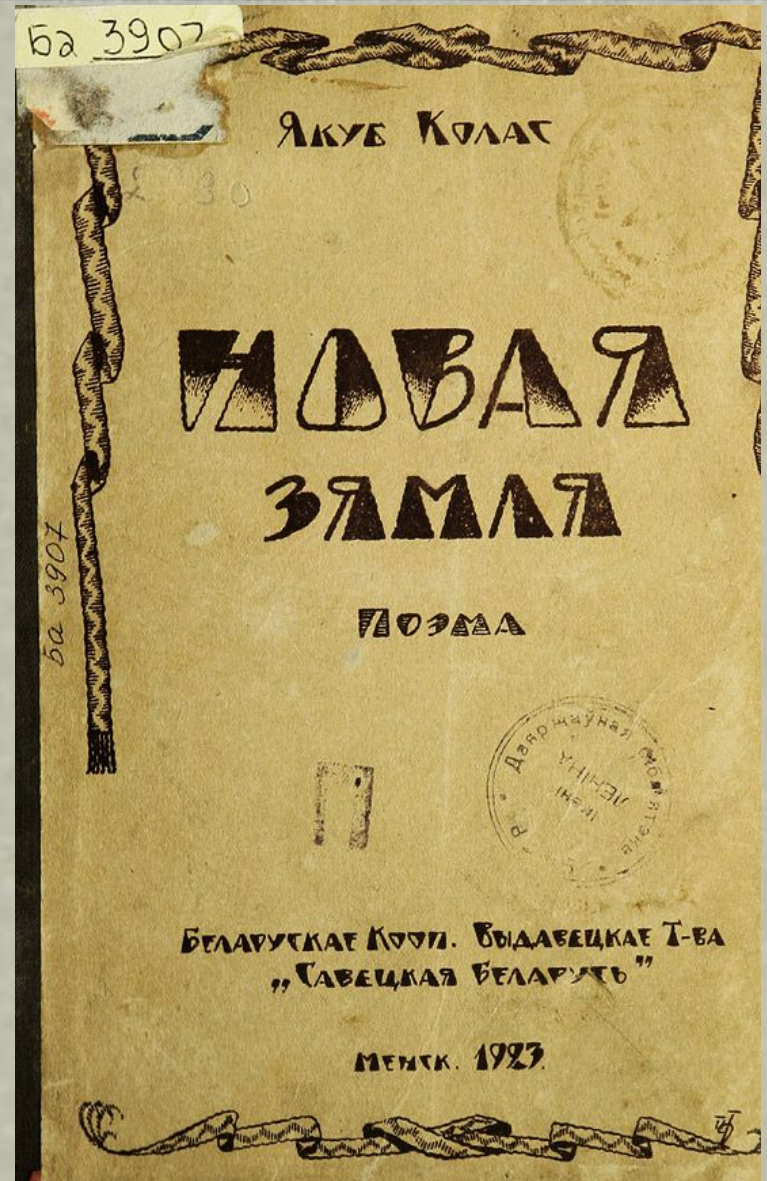

Паэма «Новая зямля» (1923)
-гэта таленавіты твор
беларускай літаратуры, які
па праву названы
"энцыклапедыяй народнага
жыцця", - помнік паэта сваім
родным і блізкім, а таксама
гімн і слава ўсяму
беларускаму народу.

*Мой родны кут, як ты мне
мілы!..*

*Забыць цябе не маю сілы!
Не раз, утомлены дарогай,
Жыццём вясны мае убогай,
К табе я ў думках
залятаю*

І там душою спачываю.

Аповесць «У палескай глушы» (1923), зборнікі аповяданняў «Крок за крокам», «На рубяжы», «Першыя крокі», «У ціхай вадзе». У 1925 у часопісе «Полымя» апублікавана трэцяя рэдакцыя паэмы «Сымон-музыка». У гэтым творы асвятляецца роля мастака і мастацтва ў жыцці народа, тут найбольш поўна выявіліся эстэтычныя погляды Я. Коласа.

3. Сымон Мушкіт

1
Блісчучы ў гадзіні Вясняна Вора,
Ідзіно тую абе машына цыма,
Ты паче ў арці мяне Душка налішо,
Ты паче Скачыце мне паче прасяць,
Для сроджані срод вядзе ўрванішо,
І бога паче мяне пакаваць Вора.

Калі дасіш фанкам адсерава сонца
Запасіце ў ровах міліён Вясняк,
І кую паче вола чы молах Вясняк,
І кую паче вола чы сплах Вясняк,
Трэба прыбрэмані, для лясца Вясняк,
І чы сплах паче вола адсерава сонца

І паче дасіш і Вора, і Вясняк Вясняк,
Трэба паче дасіш, кую Вясняк,
І момаце Вясняк Вясняк Вясняк,
Трэба паче дасіш, кую Вясняк,
Трэба паче дасіш, кую Вясняк,
Трэба паче дасіш, кую Вясняк.

Мам Вясняк, Вясняк, Вясняк
Вясняк, Вясняк, Вясняк, 1927 г.

" Сымон Мушкіт "

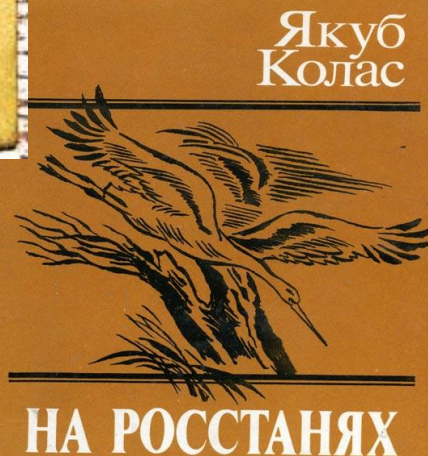
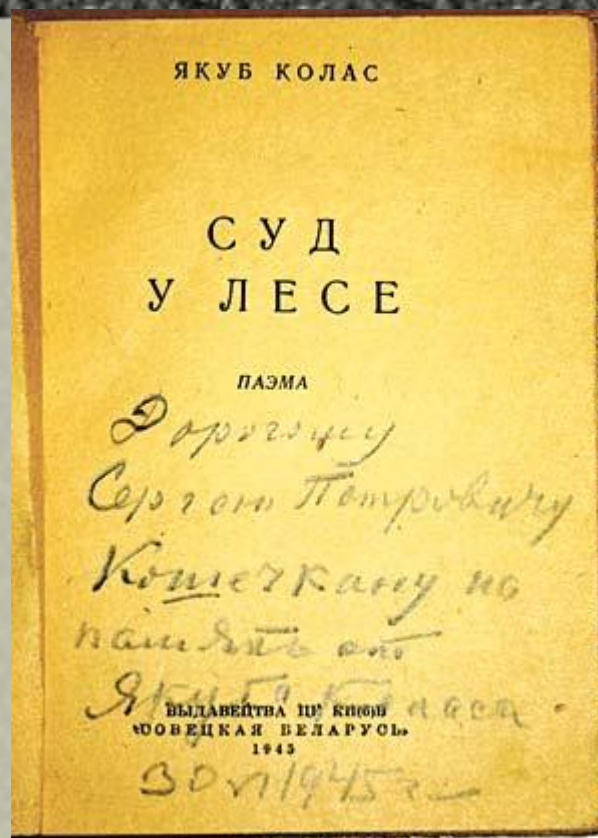
Стр. 423.

Вясняк

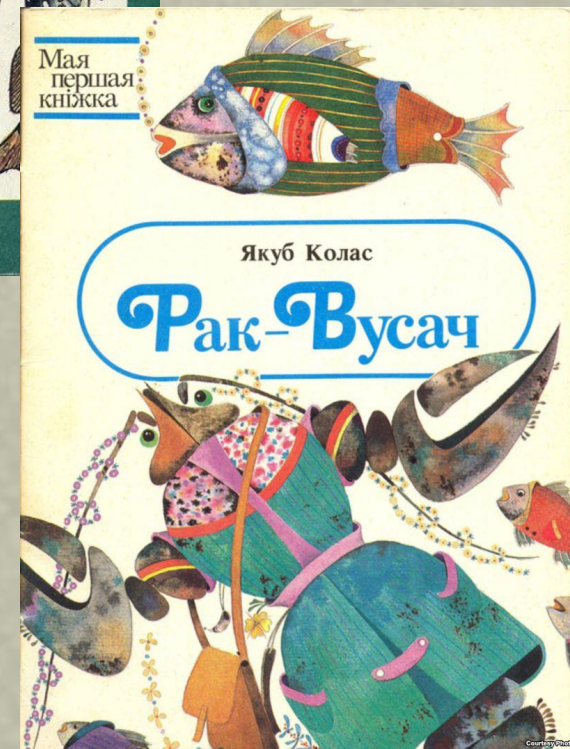
Аповесць «На прасторах жыцця» (1926, экранізавана ў 1929; уключаны і апавяданні, 2-е дапоўненае выданне ў 1928), аповесці «У глыбі Палесся» (1927), «Адшчапенец» (1932), «Дрыгва» (1934), зборнікі вершаў «Нашы дні» (1937),

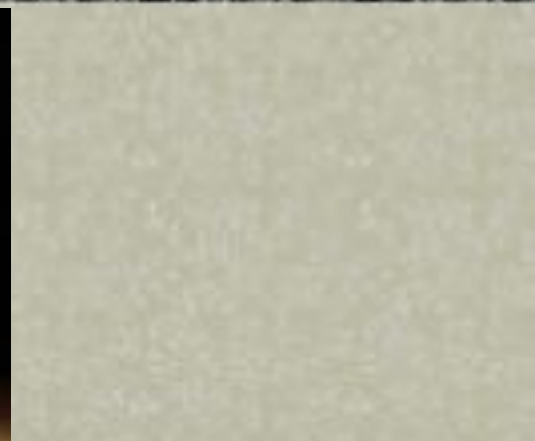

«Адпомсцім» (1942),
«Голас зямлі» (1943),
паэмы «Суд у лесе»
(Масква, 1943),
«Адплата» (1946),
зборнік вершаў «Мой
дом» (1946), паэма
«Рыбакова хата»
(1947), трылогія «На
ростанях» (1955,
інсцэніравана пад
назвай «Навальніца
будзе» ў 1958;
экранізавана ў
1960-1961 гг.), зборнік
вершаў «Жыве між нас
геній» (1952) і інш.

Аўтар твораў для дзяцей: паэмы «Міхасёвы прыгоды» (1935), вершаванай казкі «Рак-вусач» (1938), зборнікаў вершаў «На рэчцы зімой» (1941), «Вершы для дзяцей» (1945), зборнікаў апавяданняў «У старых дубах» (1941), «Раніца жыцця» (1950). Апрацаваў шэраг беларускіх народных казак.

Аўтар п'ес «Антось Лата» (1917, пастаўлена ў 20-х гадах), «Забастоўшчыкі» (1925), «Вайна вайне» (1927, канчатковая рэдакцыя ў 1938, пастаўлена ў 1937), «У пушчах Палесся» (1938, пастаўлена ў 1937), аднаактоўкі «На дарозе жыцця» (1917)

Выступаў у галіне публіцыстыкі і літаратурнай крытыкі.

У 1957 г. выйшаў зборнік «Публіцыстычныя і крытычныя артыкулы». Выдаў падручнікі: «Другое чытанне для дзяцей беларусаў» (Пецярбург, 1909) і «Методыка роднае мовы» (1926).

Няскончанай засталася паэма "На шляхах волі", распчатая ў 1926 г. Многія вершы Я. Коласа пакладзены на музыку.

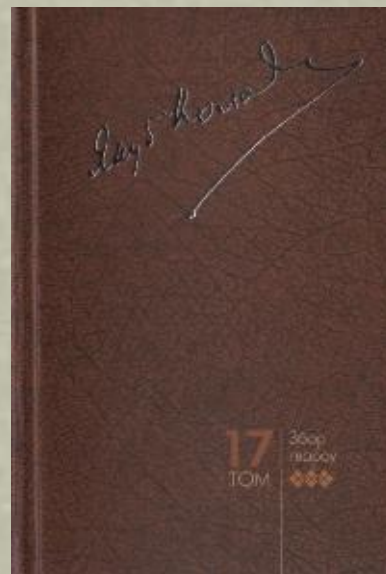
Пераклаў на беларускую мову паэмы «Палтава» А. Пушкіна, паасобныя творы Т. Шаўчэнкі, П. Тычыны, А. Міцкевіча, Р. Тагора і інш. Быў адным з рэдактараў «Русско-белорусского словаря» (1953).

Выйшлі Зборы
твораў у 7-мі (1952), 12-
ці (1961-1964), 14-ці
(1972-1978) тамах.
Неаднаразова
перавыдаваліся
Выбраныя творы
(аповяданні, вершы і
паэмы).

Лаўрэат Дзяржаўнай
прэміі СССР (1946) за
вершы ваеннага часу,
Дзяржаўнай прэміі
СССР (1949) за паэму
«Рыбакова хата».

13 жніўня 1956 года
сэрца паэта перастала
біцца.

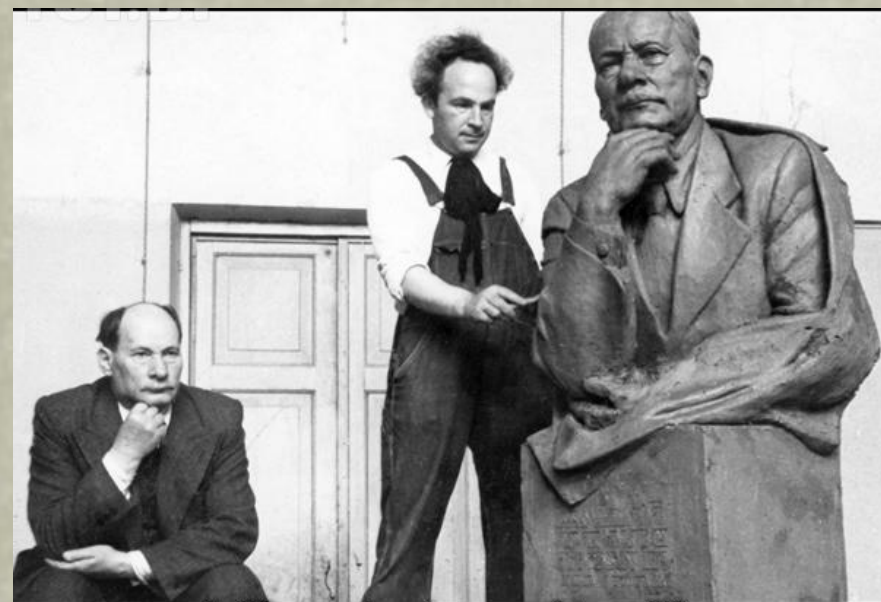

Імя Якуба Коласа,
аднаго з
найбуйнейшых
песняроў сялянства,
стваральніка
вобразаў маляўнічых
беларускіх краявідаў,
самабытнага
філосафа,
надзвычай
натуральна
глядзіцца ў шэрагу
імёнаў класікаў
сусветнай
літаратуры.

Інстытуту мовазнаўства
Акадэміі навук прысвоена
імя Якуба Коласа.

На адной з цэнтральных
плошчаў сталіцы, што
носіць яго імя,
ўстаноўлены помнік
песняру і яго героям.

Якуб Колас у майстэрні скульптара З.Азгура. 1949г.

Сакрэт вечнай маладосці і творчай актуальнасці здзейсненага Янкам Купалам і Якубам Коласам у тым, што яны гарманічна і ўсебакова спалучылі ў сваёй літаратурнай дзейнасці індывідуальны пачатак і нацыянальныя вытокі, выявілі стыль мыслення, духоўнага жыцця, адносін паміж людзьмі, манеру побытавых паводзін і лад штодзённага існавання ў вялікім свеце.

У той жа час яны ўзвялі дасягнутае беларускім народам за стагоддзі свайго гістарычнага жыцця ў ступень з'явы сусветнага міжнароднага значэння і каштоўнасці.

Якуб Колас, віцэ-прэзідэнт Акадэміі навук, у сваім рабочым кабінце. 1950г.

Веліч гэтых каласальных постацей у нашай культуры і літаратуры заключаецца ў тым, што яны нясуць народу і чалавецтву свежае гуманістычнае бачанне навакольнага свету, выказваюць свае ідэі і думкі з усёй страснасцю, уласцівай пракладальнікам новых шляхоў, і ў змаганні старога і новага заўсёды на баку новага, перадавога, прагрэсіўнага.

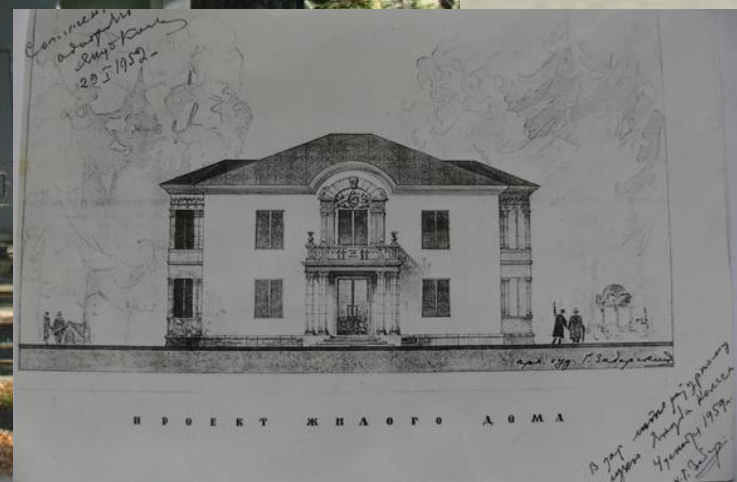
Кожнае новае пакаленне беларусаў бачыць у феноменах творчасці вялікіх песняроў увасабленне сваіх надзей, мараў і ідэалаў, выяўленне самых яркіх і самых глыбокіх рыс нацыянальнага менталітэту, без чаго цяжка і немагчыма ўявіць саміх сябе, учарашніх, сённяшніх і будучых.

Памяць народных песняроў увекавечана ў памятніках і музеях.

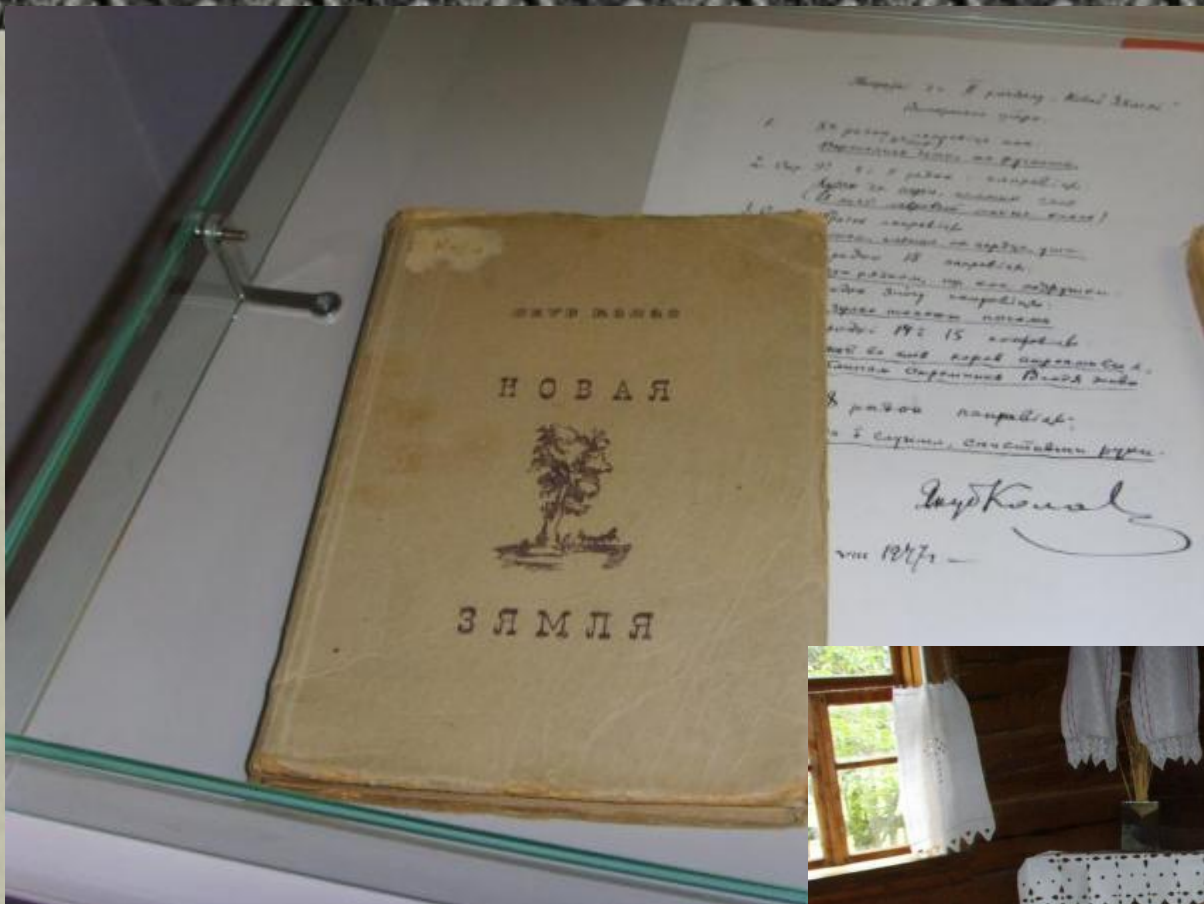
ДЗЯРЖАЎНЫ ЛІТАРАТУРНА-МЕМАРЫЯЛЬНЫ МУЗЕЙ ЯКУБА КОЛАСА

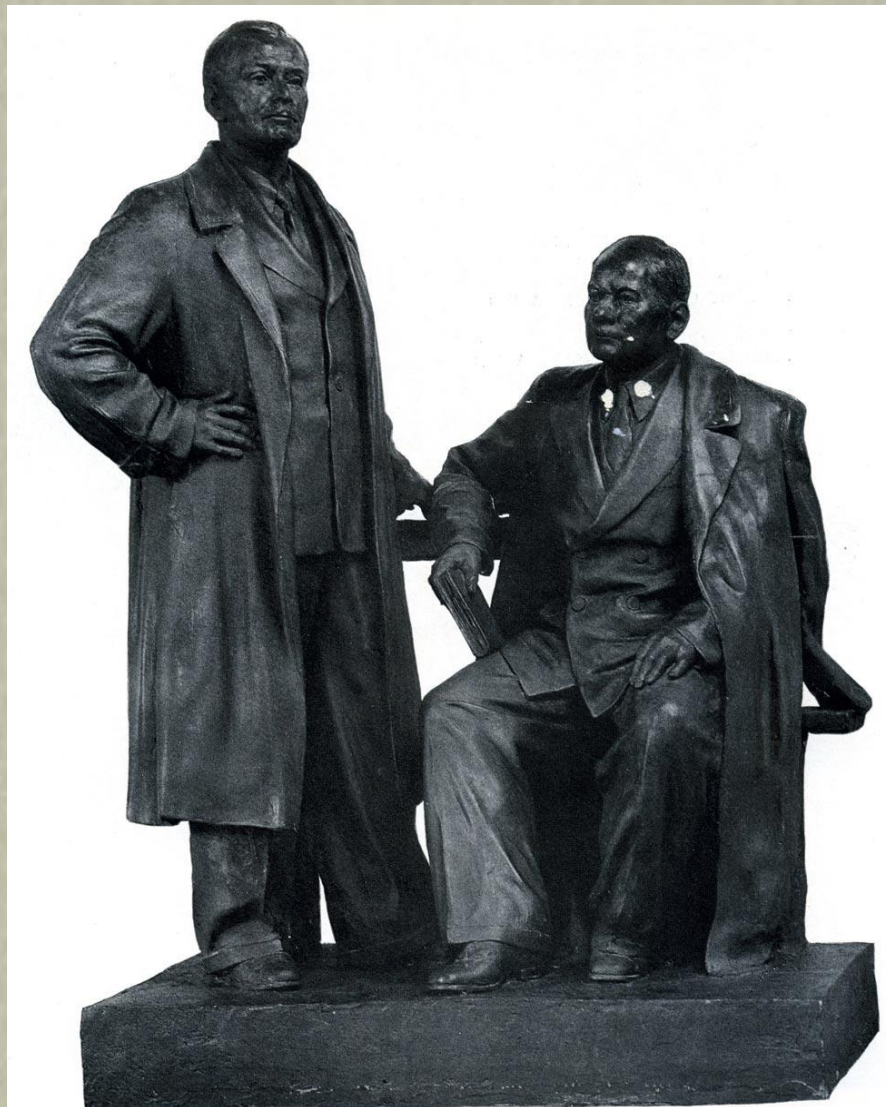

Смольня – гэта мемарыяльны комплекс народнага паэта Беларусі
Якуба Коласа. Знаходзіцца ў Стаўбцоўскім раёне Мінскай
вобласці.

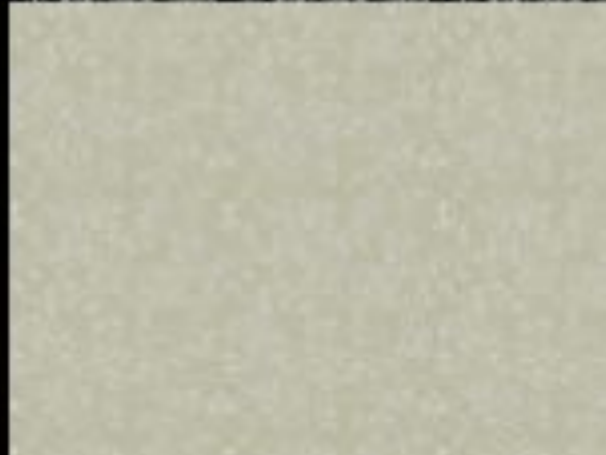
У жніўні 1912 г. тут адбылася першая сустрэча Я. Коласа і Я.
Купалы.

Спасибо

за

ВНИМАНИ